

De Värnlösa.

BERÄTTELSE

AF
MARIE SOPHIE SCHWARTZ.

(Forts. fr. föreg. nr.)

"Har jag icke kunnat klart visa dig dygdens och sanningens väg, eller hafva mina läror varit dunkla? Har i utöfvandet af mitt kall, funnits något som gifvit dig anledning tro, att jag dagtingat med mitt samvete? Eller voro mina framställningar om sedlighet sådana, att de gifvo otydligt begrepp derom?"

"Min far! Jag har allt från barn- dommen af er hört endast goda och förträffliga lärdomar, och af er själf endast sett handlingar, som voro fullt värdiga en kristen prest."

"Om så är, har jag ju redligt uppfyllt mina pligter emot dig?"

"Ja, det har ni vid Gud!" sa Anna.

"Nå val, hör då afven hvad jag af dig har att fordra," utropade fadern med fruktansvärd röst. "Jag fordrar af dig mitt kränkta namn, såsom far och prest, tillbakas. Jag fordrar af dig en dotter, som kan tjena min församling till efterdöme, och jag fordrar ändtligen af dig lönen för min kärlek, min faderliga värd och mina möror. Hvad har du af allt detta att gifva mig?"

"Anna förmodade icke svara.

"Du gifver mig till pris åt vanära. Du sätter kronan på de sorger din bror beredt mig? du har gjort mig lifvet förhatligt och mitt kall som prest till en börda! Du förband dig med den, som lönade mina välgörningar med otack. Se der verket; du måste nu bort från detta hem, som du förnedrat. Der ute står ett åkdon, som skall föra dig hvarvt du själf önskar, blott det blir långt ifrån denna trakt. Prestens lättfärdiga dotter måste bort, på det icke hennes förhållande må inverka menligt på församlingens barn. Den goda dottern välsignar fadern; den den vanartiga förhannar han."

Alva tystnade, ty hon var allt för upprörd, och baronen ryste. En stund derefter återtog Alva:

"På följande dag fördes den olyckliga af sin kusin, som var adjunkt hos fadern, ifrån faderne- hemmet, dit hon aldrig fick återvända. Fadern dog några månader derefter, ensam, utan barn, af sorg, ett offer för sin barmhertighet. Om Anna hörde man aldrig talas"

"Men ni, Alva, vet val hvarvt hon tog vägen?" utropade baronen.

"Ingen hörde mera talas om Anna Hedberg," fortfor Alva, utan att besvara frågan. "Nu några ord om baronen, och jag har slutat. Han gifte sig i Paris året derpå med grefvens syster och för- sålde, såsom det hette, åt svågern Tilly. Af allt hvad jag hört om baronens hustru, skulle hon varit en engel af godhet och man hade anledning förmoda, att han bort finna sig lycklig med henne. Men denne man, sammansatt af egoistiska passioner, försummade sin hustru, och kastade sig in i nöjnas brusande hvirvel.

De nygifva fortforo att vistas i Frankrike. Efter någon tid födde den unge frun der en dotter. Kort derefter öfverlemnade baronen sig åt en böjelse, som hon fattat för en ung, vacker borgar- hustru. Hon rymde från sin man och följde baronen till Sverige.

"Ni profvar mitt tålmod nå- got för mycket, jag vill icke höra mera," afbröt baronen.

"Herr baron, ni måste höra mig till slut, ty hvad som återstår kommer att inverka på er framtid. Den unge fransyskan, hvars namn var Agnes, skänkte baronen tvänne barn, som inköptes på barnhuset. Agnes insjuknade efter några års vistande i Sverige. Då hon åter tillfrisknade, var hennes skönhet förbleknad. Baronen lemnade hufvudstaden och resse till ett af sina gods, för att, såsom han föregaf, sörja sin då nyligen bortgångna maka. Agnes förföll och fann sin dödsbädd på en hälmkärve i ett kyffe, utan kunneedom om sina barns öden, och ett rof för frätande samvetsqual. Sag! hvad tänker ni om baronen? Skulle ni, som qvinna, våga an förto honom ert öde?"

"Jag har nu afhört er, hör ni nu mig. En man sådan som baronen, skyggar icke tillbaka för något, förstår ni? han af skracks af ingenting. Fruktan är för honom en främmande känsla. Om den qvinna han en gång bjudit sin hand, förskuter honom, skall hon ändå tillhöra honom! Mark mina ord, Alva, då ni trädde in hit och jag ansåg mig af er bedragen, svor jag att ni icke skulle komma härifrån, utän att vara min. Ni upplyste mig om mitt misstag, jag trodde er! jag bjöd er mitt namn, ni har blott skymfat mig. Nå val, ni skall blifva min, men utan att bära baron Helgenstjernas namn"

"Har finnes ingen baron Helgenstjerna, han blef mördad för några och tjugu år sedan, har finnes blott hans mördare, Otto Lind! utropade Alva och reste sig upp i sin fulla längd.

Baronen raglade tillbaka några steg, men stannade plötsligt. Hans ögon viggade sig, hans läppar blefvo blå. Ett ögonblick strirade han på Alva, men gick derefter emot henne med ett lugn, som var förfärligt.

"Hvad ni nu uttalat, innebär er dödsdom! Jag skulle icke skona min egen mor, om hon lefde och kände min hemlighet." Rösen var fast och blicken obehaglig.

"Jag har beredt mig derpå," svarade Alva lugnt; "men ni bör väl finna, att jag haft ett stort och mäktigt motiv, för att så kunna blottställa mig?"

"Hvad skäl ni haft, kvittar mig lika. Min säkerhet kräver ert lif," utropade baronen med raseri.

"Tag det då Ni skulle endast mördas en qvinna, som hellre vill dö, än förråda er," sa Alva med vemodig röst och fastade på honom en sorgsen blick. Långsamt förde baronen handen öfver sin panna och mumlade:

"Alva! ni en farlig qvinna. Hvem gaf er denna makt, som emot mitt förnuft beherskar mig, så att jag skonar er, då min heder och mitt lif fordrar ert uppoffrande. Hvem gaf er denna makt öfver mig, som ingen hittills egt."

"Gud som ville att ni en gång i ert lif skulle lära er älska någonting högre än er själf," svarade Alva med rörelse.

"Hvarför, Alva, har ni framkallat dessa länge sedan glömda händelser? Huru känner ni hvad som passerat förr än ni blef född?" frågade baronen med dyster blick.

"Huru jag vet allt detta, skall ni snart erfara. Hvarför jag gjort det, skall jag genast säga: mitt hjerta skulle evigt blöda, om jag måste dö med den tanken att ni fortgick på den bana ni börjat. Jag ville för er blick framhålla allt hvad ni brutit, för att i er själ väcka tanken på allt hvad ni har att försona. Guds godhet är oändlig."

"Alva, jag tror icke på hvarken förlåtelse eller straff. Menniskan är sitt eget öde och sin egen domare."

"Men ni skall likväl snart erkänna att det gifves en gedomlig hämnare, som aldrig lemnar ett brott ostu affadt. Har det under ert lif aldrig fallit er in att tänka på dessa varelsor, hvilkas upphof ni är? Har ni aldrig frågat er: hvilket öde som blifvet deras? Ni, ett värnlöst barn, som själf smakat den bittra kalken att be höfva rodna öfver er börd, ni, som genom jemförelsen emellan er brors ställning och er egen, tidigt lärde er att afsky orattvisan hos en far, som beröfvat det ena af sina barn allt, föräldrar, heder och utkomst, under det han lemnar det andra i fullt åtnjutande af all dessa förtjänta ni, som genom det rättsvidriga och straffvärda i allt detta, drefs till ett brodermord. Ni hade aldrig bort göra er skyldig till att döma andra oskyldiga varelsor till samma öde som drabbat er själf. Vill ni, herr baron, lära känna edra barns öden, så skall jag meddela er dem: en gång för följdes ni af en liten förtviflad flicka, hvars mor var sjuk och höll på att dö af svält, och fickan själf led af hungrens marter. Detta barn bönföll er om en riksdaler, och ni besvarade hennes be- gäran med ett slag af er käpp. Denna flicka var er dotter! En annan flicka, hon är vid ba- lletten, ännu ett barn till ären men ohjälpligt fallen, hvars dotter är val hon? Jo, er! Agnes' äldsta barn. Denne gosse, som i går kröp in genom fön- strett och stal er klocka, hvilken ni i dag ämnar öfverlemnna åt lagen, hvars barn är då han? Er son, med samma Agnes Och slutligen jag"

"Hvem är då ni?" utropade baronen med ångest.

"Jo jag den enda qvinna ni säger er verkligen älska, som ni vill hafva till maka, som ni svurit icke skall lemna detta ställe utan att tillhöra er; hvem är val jag? Er dotter!" Alvas röst darrade vid uttalandet af dessa ord.

Fåfångt vore att vilja beskrifva det intryck dessa ord gjorde på den stolte baronen. Han neddig- nade på en stol, stammande:

"Alva! min dotter? Det kan icke vara så"

"Det är dock så; ty jag är sam- ma barn, som en gång tiggde af er, utan att då veta, att det var till min far jag ställde min bön: jag är Anna Hedbergs dotter"

"Annas barn!"

(Forts)

Hvarför Missbruka Aggen.

Tid, Tålmod och Pangar klacka äggen på det gamla sättet, där ni kan göra det så mycket bättre och så mycket billigare genom att öruka vår berömda torrluft, själf- reglerande och själfventilerande

Cyphers Inkubator

Vi äro de återförsäljare för denna utmärkta kläcknings- apparat och om ni vill sätta eder ned och skriva ett post- kort med edert namn och adress skola vi genast sända. Eller alla underrättelser huru att göra mycket panning- ar af en viktig produkt på eder farm.

ASHDOWN'S

476 Main St. Winnipeg.

SKANDINAVIAN HOTELL,

straxt invid C. P. R. Stationen, Winnipeg, Man.

Resande tillhandahållas rum och spising för En dollar per dag. För inacordering beviljas särskildt pris. Bästa Viner, Likörer, Öl och Cigarrer, samt äkta Svensk Pansch och Arrack sei veras. Telefon 1553. O. Simonson, Källarmästare.

BYGGER NI.

Kom ihåg ett **Eddys förhydningspapp** är den bästa i marknaden. Den är mycket starkare än andra pappersorter samt drager öf fukt eller gifver någon obehaglig lukt från sig. Basta material att använda för hvar sig det ena eller andra byggnadsändamålet. Tillskrift

TEES & PERSSE.

Agenter i Winnipeg.

RÖK

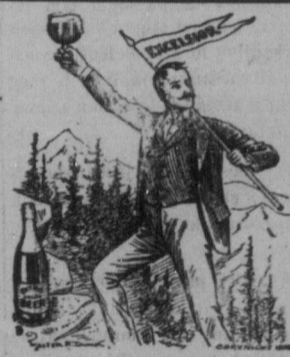
T. L. CIGARR
LEE'S PERFECTO.
FLOR DE TOM LEE
FLOR DE ALBANI
MI DUENA

TILLVERKAS AF—

WESTERN CIGAR

Fabrik.

TOM LEE, Egare.

Drewrys
Retined Ale &
Extra Stout
äro oöfverträffade i kvalitet och smak. Absolut fria från orena ämnen. Buteljerad i ½ pints, pints och kvarts. Försök den.
E. L. Drewry, Mfr.,
WINNIPEG.

FOR GOOD HEALTH

To preserve or restore it, there is no better prescription for men, women and children than Ripans Tabules. They are easy to take. They are made of a combination of medicines approved and used by every physician. Ripans Tabules are widely used by all sorts of people—but to the plain, every-day folks they are a veritable friend in need. Ripans Tabules have become their standard family remedy. They are a dependable, honest remedy, with a long and successful record, to cure indigestion, dyspepsia, habitual and stubborn constipation, offensive breath, heartburn, dizziness, palpitation of the heart, sleeplessness, muscular rheumatism, sour stomach, bowel and liver complaints. They strengthen weak stomachs, build up run-down systems, restore pure blood, good appetite and sound, natural sleep. Everybodi derives constant benefit from a regular use of Ripans Tabules. Your druggist sells them. The fivecent packet is enough for an ordinary occasion. The Family Bottle, 60 cents, contains a supply for a year.

RIPANS